

zvidání, tedy přirozeně jen takové spolčení a vejítí ve styk s cizí mocí nebo s cizími činiteli, které spadá do doby před výzvědnou činností a tuto činnost připravuje, nikoli však následující přípravná činnost po rozumu § 6, č. 2, al. 3 cit. zák., sloužící a odnášející se jako v konkrétním případě již jen ku přípravě skutečného vyzrazení vojenského tajemství po rozumu § 6, č. 2, al. 1 cit. zák. Taková přípravná činnost, o níž jde v souzeném případě, je subsidiární jen v poměru ke skutkové podstatě zločinu podle § 6, č. 2, al. 1 a nikoli al. 2 cit. zák.

Tím, že nalézací soud, vycházející z mylného pojmání zmíněné otázky subsidiarity, podřadil činnost stěžovatelovu, spadající do doby po propuštění z vojny, nesprávně pojmu vyzvidání místo přípravné činnosti po rozumu § 6, č. 2, al. 3 zák. na ochr. rep., nebyl však stěžovatel zkrácen ve svých právech, neboť obě ustanovení mají tutéž trestní sankci.

Z toho, co dovozeno, vysvítá ovšem též, že se obžalovaný marně dovolává zmatku podle § 281, č. 11 tr. ř., neboť obžalovaný pokračoval podle rozsudkových zjištění ve své zločinné činnosti, spadající pod pojem § 6, č. 2, al. 3 zák. na ochr. rep., a ž do listopadu 1936, takže bylo trest vyměřiti podle § 1 zák. č. 130/1936 Sb. z. a n., jenž nabyt účinnosti dnem 23. května 1936. Bylo proto zmateční stížnost podle § 288, odst. 1 tr. ř. zamítnouti jako neodůvodněnou.

Čís. 5989.

Bol-li vinník odsúdený pre účasť na prečine uprchnutia pred vojenskou službou a odvedený branec sa z cudziny nevrátil a prichádza-li v úvahu premlčanie činu vinníkovho, treba so zreteľom na ustanovenie poslednej vety § 54, odst. 2 písm. a) zákona č. 193/1920 Sb. z. a n. zistiť, či uprchnuvší branec ešte žije, alebo kedy zomrel.

(Rozh. zo dňa 5. októbra 1937, Zm IV 491/37.)

A., syn obžalovaných rodičov B. a C., a manžel obžalovanej D., sa rozhodol, že pred nastúpením vojenskej prezenčnej služby uprchne do Ameriky; obžalovaní vedeli o tomto jeho úmysle. Keď došiel na adresu A. anglický telegram lodnej spoločnosti, že môže nastúpiť cestu, dala obžalovaná C. telegram preložiť a obžalovaná D. sdělila jeho obsah svojmu manželovi A. Obžalovaný B. dopravil potom svojho syna ihneď na nádražie a A. odcestoval do prístavu. Súd prvej stolice uznal obžalovaných B., C., D. vinnými účasťou na prečine uprchnutia pred vojenskou službou podľa § 69, č. 2 tr. zák., § 44, odst. 3 zákona č. 193/1920 Sb. z. a n. O d v o l a c í s ú d sprostil obžalované ženy C. a D. obžaloby nespatrijúc v ich zistenej činnosti nič, čím by bolo spáchanie trestného činu A. podporované alebo usnadňované.

N a j v y š š í s ú d odmietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného B.; na základe § 35, odst. 1 por. nov. z úradnej povinnosti však zrušil rozsudok vrchného súdu v časti týkajúcej sa obžalovaného B., nariadiť v rozsahu zrušenia nové pokračovanie a tým poveril vrchný súd.

Z d ō v o d o v :

Pri preskúmaní veci z povinnosti úradnej spoznal najvyšší súd, že podľa obsahu spisov postúpil vyšetrojúci sudca po skončenom stopovaní spisy dňa 30. decembra 1933 štátnemu zastupiteľstvu, ktoré až dňa 20. júla 1935 podalo obžalobu, doručenie ktorej nariadil predseda obžalobného senátu dňa 2. septembra 1935.

Uplynula tedy medzi uvedenými sudcovskými opatreniami premlčacia lehota jedného roku, stanovená v § 54, odst. 1 zák. č. 193/1920 Sb. z. a n., takže by v tomto prípade mohla prichádzať v úvahu otázka premlčania činu obžalovaného B. Ponevác však podľa § 54, odst. 2 a) cit. zák. počína premlčanie u ostatných vinníkov tiež dňom smrti osoby podliehajúcej brannej povinnosti, bolo by treba zistiť, či A., ktorý sa zrejme nevrátil, dosiaľ žije, a v prípade, keď by bol zomrel, ktorého dňa zomrel.

Ponevác vrchný súd tieto okolnosti, od zistenia ktorých závisí možnosť použitia príslušného ustanovenia trestného zákona v otázke premlčania, nezistil a najvyšší súd sám v dôsledku zásady § 33, odst. 3 por. nov. ich zistiť nemôže, postupoval najvyšší súd podľa § 35, odst. 1 por. nov.

Čís. 5990.

Přiměřené zmírnění rychlosti (§ 106 vlád. nař. č. 203/1935 Sb. z. a n.) je předepsáno a podle povahy věci nutné nejen na nepřehledném místě a před ním, nýbrž i za ním, dokud se řidič nepřesvědčí, že má cestu volnou.

Řidič, kterého stíhá zavinění podle § 335 tr. zák., nemůže se zbaviti trestní zodpovědnosti poukazem na spoluzavinění poškozeného.

(Rozh. ze dne 8. října 1937, Zm I 93/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. zák.

Z d ů v o d ů :

Vychází-li se ze skutkových zjištění rozsudkových, nelze právním námitkám zmateční stížnosti přiznati oprávnění. Podle § 38, odst. 2 zák. č. 81/1935 Sb. z. a n. musí řidič motorového vozidla při jízdě splniti vše, čeho je s jeho strany třeba k tomu, aby vozidlo stále ovládal a aby bezpečnost osob a majetku nebyla ohrožena; to se týká zejména i rychlosti jízdy. Podle § 106, odst. 1 vlád. nař. č. 203/1935 Sb. z. a n. je v uzavřených osadách přípustno jeti nejvýše rychlostí 35 km/hod. Podle § 106, odst. 4 téhož nařízení je však jízdu přiměřeně zvolniti a, je-li potřebí k zabránění nehody, vozidlo zastaviti, zejména na nepřehledných místech a v prudkých záhybech cest vůbec, na křižovatkách a spojích cest, není-li přehledu na všechny strany, nebo blíží-li se jiné vozidlo